

Jule nr. Juletryk 20/3 08
Kjære Hansen-Jacobsen!

Paa min lillefulde Ba-
ne gennem det jydsk Land fandt
jeg forenet mit "Hjerte"; Høst om
at træffe den kjære. Multigais
var de "andres sørgelige" - men jeg
fint ingen frunt hi at bekende mig.
De minneste Turner tog ind mig.
- tror de ikke, de usiklige Træer og
deres indvirkede Løster havde mistet
alt min utløstige Ispisestude
fra i Lommer og saa Bunker af
tinkulstik Fald med Rodde og
Purre m. saa Bort; pligt &
meget orient. Og saa kom
de Lidskab, Blomsten og Vejrs
fuldigen; jeg loste; de øjeblik;
i hvide det sørgelige uorient.
Men de var jo ikke Hjerte, og
den skuffelse kunde vi ikke vær-

den epise eller spille fra os. Thi
for at sige min Helt. Po Louren:
"A vil' migre Vekirkeligheit, a
noog Brent!"

Min Brente vil sig med.
Ladit opsare til siden - noor
over sig alle foder forli "Hyt
ten" god den grønne togt. det
er med vordende, foreløbig
den et Springenudlag til det.

duventen gøre det; Kjøb:
jeg vilde at de plot den
stokket med en ny gruppe.

Soa proviverio de dog er! Men
sint von lovt: de er endnu
freges Ter i Danmark - Ter
den venter god ~~en form~~
en sin foreked.

Jeg fortæller foreleden at
komme digt om. Billedninge-
ren; sig oversare det, men sig

louner vor den.

Her er det.

de vordigt Helse
for den Angive

Jeppe Høvej